

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofredacteur: A. G. Jansen

Kantoor: Conscientiestoeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Bovenwinden, Suriname f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Uitgever: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Hato-nest vol vreemde vogels

Vliegtuigen moeten uitwijken wegens het slechte weer

Dr. Albert Plesman Luchthaven. — De laatste maanden is Moeder Natuur in het Caraïbisch gebied danig van streek. De enorme regenval is op onze eilanden werkelijk abnormaal. Doch gisteren heeft vooral ook Venezuela van dit natuursverschijnsel last gehad. Het vliegvelde Maquetia is vanaf donderdagnacht voor vliegtuigen bijna onafgebroken onbereikbaar geweest. Het wolkende en regenval speelden de piloten van de K.L.M., P.P.A., Ransa, Avenza, L.A.V., Aerovias do Brasil en van de Colombiaanse Avianca parten en zij moesten naar de uitwijkhaven Curaçao vliegen.

Het gevolg van deze maatregel was dat men het op het vliegveld op Curaçao zeer druk kreeg. Achter elkaar daalden de zilveren vogels en landden zij op Dr. Plesmanveld. Al spoedig was er op het platform voor het stationgebouw, waar arbeiders druk doende zijn om het stalen geraamte voor de ramen van het restaurant te plaatsen geen enkele ruimte meer vrij. De vliegtuigen van de buitenlandse maatschappijen werden op de baan,

Weer twee gevallen van polio

Zieke kinderen aan betere hand

Willemstad. — In de loop van de voorbije week hebben zich twee nieuwe gevallen van polio voorgedaan. Het betreffende kind beneden 2 jaar. Alle door de Gezondheidsdienst genomen maatregelen blijven gedurende dit weekend van kracht.

Tegenover deze minder gunstige berichten staat, dat alle aan kinderverlamming lijdende patiënten verbetering vertonen. Een kind is zelfs praktisch geheel hersteld en kon uit het Ziekenhuis ontslagen worden.

Staten beginnen maandag aan zware agenda

Willemstad. — Zoals wij gisteren reeds berichtten, zullen de Staten op maandagmiddag (te 14.15 uur) bijeen komen ter behandeling van een agenda van 10 punten, waarvan het laatste punt de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de begroting 1956 betreft.

Op de agenda prijken o.a. de beantwoording van de vragen van de leden Blikster en v.d. Hoeven, alsmede een ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

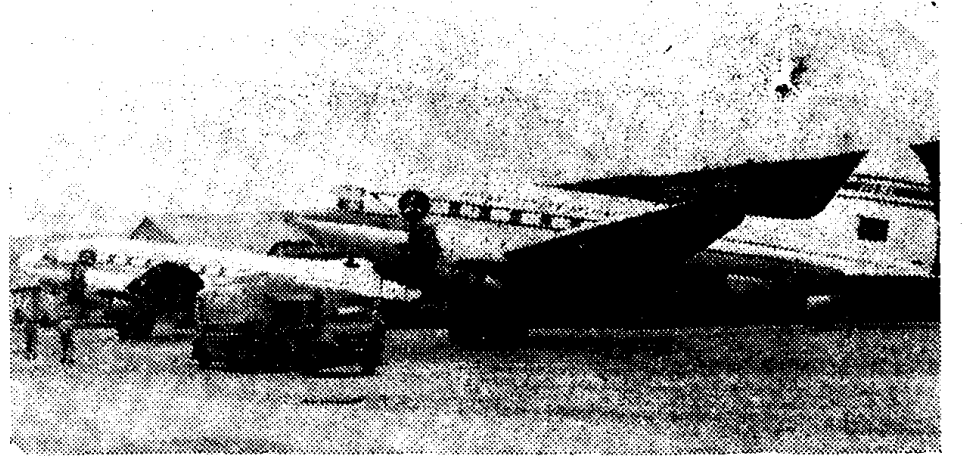
Stalen geraamte voor ramen op Hato

Willemstad. — Het is al enkele dagen, dat werklieden doende zijn om Dr. Plesman Luchthaven om de stalen geraamte voor de ramen van het restaurant, aan te brengen. Het bakken boven is nu geheel verdwenen. Men heeft ook hier ramen aangebracht, zodat het restaurant e. enkele tafels kon plaatsen. Dat het aanzicht er stukken op vooruit gaat, behoeft geen betoog. Het is een heel verschil met de vroeger situatie.

De vliegtuigen stonden netjes naast elkaar op de „parkeerplaats”, gisteren.

veel werk moeten verzetten. Maar vooral de radiodienst zal zich nog lang deze dag weten te herinneren. Deze belangrijke en onmisbare schakel van het luchtverkeer moest voor alle inlichtingen zorgen en voortdurend contact met Maquetia houden. Bovendien moesten de vliegtuigen, die in de lucht waren steeds op de hoogte gehouden worden van de bijzonderheden, waarbij hun vliegroute voortdurend werd doorgegeven. De verkeersleiders hadden het ook drukker dan anders.

Maquetia is, zo vernemen wij hedenochtend, gedurende de afgelopen nacht bij tussenpozen enkele malen nog gesloten geweest, doch het was niet nodig dat vliegtuigen, die onderweg waren naar deze Venezolaanse luchthaven, naar Curaçao kwamen. Hedenmorgen is alles weer normaal. Naar men ons hedenochtend verder meedeelde is het „dichtzitten” van Maquetia een weinig voorkomende gebeurtenis. Op Curaçao heeft men hier zelden last van.

Hier twee toestellen van de Ransa, die ook uitweken naar Curaçao.

„Meneer, het is veel erger dan U schrijft!”

Nachtelijke optocht met tonnetjes, die in goten en op roosters geledigd worden

Willemstad. — Van verschillende zijden heeft men instemming betuigd met ons artikel van gisteren over de deplorabele hygiënische toestand in onze volksbuurten. Men kwam ons vertellen, dat het nog wel erger was in sommige buurten, als wij hadden geschreven.

Dat ook mensen, die zelf in een „gesancerde” wijk wonen, nog de heilloze gevolgen van deze situatie ondervinden, kwam een bewoner van Otrabanda ons vertellen. Iedere nacht om 1 uur of in de vroege morgen tussen 4 uur en half vijf verschijnen er mensen met emmers faecaliën voor zijn huisdeur. Zij kijken uit of zij de politie niet zien en werpen deze faecaliën dan op het rooster van de riolering, waar het dan in de nacht en gedurende de daarop volgende dag een ondragelijke stank verspreidt. Het gebeurt herhaaldelijk, dat de mensen van deze straat des nachts door de stank wakker worden.

Dit zijn verschrikkelijke dingen. Men kan de politie opdracht geven toe te zien dat deze schunnige praktijken niet meer plaats vinden.

Scharloobrug wordt gesloten

Willemstad. — In verband met de werkzaamheden aan de weg voor de Scharloobrug zal deze Koningin Wilhelminabrug gedurende drie weken gesloten zijn en wel met ingang van maandag a.s. Openbare Werken is doende om de weg langs het Postkantoor naar de Handelskade te verbreden en verbeteren. De brug is echter alleen voor het rijverkeer afgesloten.

Attentie padvindsters

Willemstad. — De Gewestelijke Commissie van het N.P.G. te Curaçao zoekt ons mede te delen dat de opkomsten voor alle meisjesgroepen op zaterdag 21 januari a.s. beginnen. Waarvan acte.

Handelaren van Otrabanda wachten in spanning

Wanneer komen kantoren van Ontvanger en Posterijen?

Willemstad. — De handelaren op Otrabanda wachten met spanning op de beslissing van de Posterijen en het Ontvangerskantoor inzake de vestiging van een bijkantoor in dit stadsdeel. Hedenochtend ging het gerucht, dat beide overheidsinstanties het oog hadden laten vallen op het pand van Saladin-Trading (Hamud) tegenover La Prensa. Bij informatie is ons echter gebleken, dat hiervan geen sprake is. Het pand is minder geschikt om er beide kantoren in onder te brengen.

Koninklijke verrassing

Koning Paul van Griekenland en koningin Frederika hebben een nieuwjaarsverrassing gezonden aan een vrouw, die het koninklijk echtpaar het leven heeft gered. Op 6 november j.l. zag mevrouw Naenni, overwegwachtster van de spoorlijn bij Oberwinterthur, dat een auto met grote snelheid op de, op dat ogenblik gesloten, overweg kwam toesnellen en niet zou kunnen remmen voor hij de spoorbomen bereikt zou hebben. Heel wel een exprestrein in aantocht was, opende zij snel de spoorbomen, zodat de auto ongehinderd over de overweg kon glippen. Een ogenblik later stormde de exprestrein voorbij. Het Koninklijk Paar, dat in de auto zat, was aan de dood ontsnapt. Op verzoek van koning Paul heeft de Griekse legatie in Bern mevrouw Naenni, moeder van drie kinderen, een cheque van duizend Zwitserse francs en een ingelijst portret van het koninklijk paar overhandigd.

Zweden. — Een passagier werd gedood en zestien geraakt gewond, toen twee treinen nabij Kungsbacka, ongeveer 30 kilometer ten zuiden van Bothenburg, op elkaar liepen.

Nederland levert sleep-hopperzuiger aan India

's Gravenhage. — Een belangrijke order ter waarde van ruim 8,5 miljoen gulden (Nederland) is geplaatst bij de IHC Holland, Den Haag, de exportorganisatie van de zes baggerspecialisten. Het contract voorziet in de levering van een dubbel-chroef zogenaamde sleep-hopperzuiger met een laadvermogen van niet minder dan 3000 ton baggerspecie.

Deze baggerzuiger zal tewerkgesteld worden in Vizagapatam, een haven aan de Oostkust van India. Het schip, dat ruim 100 m. lang wordt, zal door stoommachines aangedreven worden, die, evenals de ketels, ook door de IHC in eigen fabrieken zullen worden vervaardigd. De haven van Vizagapatam is belangrijk vanwege de export van erts, terwijl plannen uitgewerkt worden voor vestiging aldaar van een outeraffinerij, vandaar dat de regering van India met vooruitziende blik zijn baggervloot gaat uitbreiden met deze sleepzuiger. Zo werd betrekkelijk kort geleden ook diverse nieuw baggermateriaal in de haven van Calcutta in bedrijf genomen, eveneens geleverd door de IHC, ter waarde van eveneens ruim N/ 8 miljoen.

Was Stalin tegen persoonscultus?

Moskou. — Stalin was een tegenstander van de „persoonscultus”, aldus wordt verklaard in de „Literaturnaja Gazeta”, in een artikel ter gelegenheid van de herdenking van Stalins geboortedag. De schrijver van het bewuste artikel, V. Kossolopof, haalt in dit verband gedeelten aan uit een niet eerder gepubliceerde brief van de Sovjet-leider. Dit schrijven, dat in 1938 werd gericht tot een uitgeverij van kindervehalen, die een werk, getiteld „Kinder verhalen van Stalin” voorbereide, bevatte een afwijzende reactie van Stalin op het initiatief van de uitgever. „Ik raad u aan dit boek te verbranden, dat vol onjuistheden, vervalsingen, overdrijvingen en onverdiende lof staat”, aldus Stalin.

Surinaamse priesters donderdag naar Curaçao

Volgende week donderdag 12 januari zullen de Surinaamse priesters Berenos en Lim-A-Po op het Dr. Plesmanvliegveld arriveren voor een bezoek van 2 weken aan de Ned. Antillen. Zij komen volgens schema om 2.30 u. aan en zullen om 3.30 u. doorreizen naar Aruba, waar zij een week zullen vertoeven.

Op donderdag 19 januari komen zij met het laatste lijntoestel uit Aruba op Curaçao aan om vrijdag 27 januari weer naar Paramaribo terug te keren. Verdere bijzonderheden zullen nog via de pers verstrekt worden.

Foutieve berichtgeving van „De Beurs”

Willemstad. — De „Beurs en Nieuwsberichten” van 4 januari j.l. bevat een bericht over het vertrek van de heer Ad Versney, dat grotendeels bezijden de waarheid is. Er is geen kwestie van, dat men de heer Versney, sinds de N.V. Paulus Drukkerij door de N.V. Drukkerij De Spaarnestad werd overgenomen, ooit het hoofdredacteurschap heeft aangeboden. Evenmin is waar, dat hij de keuze zou gehad hebben tussen aanvaarding van de functie van hoofdredacteur of ontslag. In feite had de heer Versney geen enkele keuze. Hij werd namelijk uit de dienst ontslagen. Hetgeen „De Beurs” reeds eerder, in haar editie van 1 december j.l. publiceerde, namelijk dat de heer Versney ontslag genomen zou hebben, is dus al evenzeer bezijden de waarheid.

Hoe „De Beurs” tenslotte aan het fabeltje komt, dat de heer Versney een civiele procedure tegen zijn voormalige werkgever aanhangig heeft gemaakt, is al eveneens een raadsel. Alles blykt dus wel een berichtgeving uit zeer slechte bron.

Bezoek der parlementariërs

Wanneer op 19 januari a.s. de parlementaire delegaties van Nederland en Suriname in de Nederlandse Antillen op bezoek komen, demonstreert dit opnieuw de werkelijkheid van de nieuwe rechtsorde. Want dan ontmoeten elkaander in deze delegaties de vrije en zelfstandige volkeren van drie landen, die vrijwillig de verbodissen aangingen als autonome delen van een Rijk hun eigen belangen zelfstandig behartigen en op voet van gelijkwaardigheid de gemeenschappelijke belangen te verzorgen en wederkerig bijstand te verlenen.

Het is niet zonder betekenis, dat het plan tot dit rendez-vous der volksvertegenwoordigers van de drie delen van het Koninkrijk der Nederlanden, van de Nederlandse Antillen is uitgegaan.

Dit land heeft daarmee doen kennen, dat het de nieuwe toestand als iets wezenlijks doleest en dat het er aan hecht de „familie”-band door het persoonlijke gesprek en de persoonlijke omgang te verstevigen. Dit is verheugend. In de eerste plaats voor de volkeren van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, tezamen die in dit rendez-vous onder Caraïbische lichten een nieuwe gelegenheid vinden elkaander hun genezigheden en begrip te doen blijken. Doch ook voor de Nederlandse Antillen zelf. Want hoewel het plan tot deze samenkomst reeds veel eerder is gerijpt, vormt het toch een waardig antwoord op hetgeen de bladen van een naburig land over bepaalde uitlatingen van een Antilliaans volksvertegenwoordiger gepubliceerd hebben. In de Antillen, doch ook in Suriname heeft men daarvoor zijn wenkbrauwen reeds opgetrokken. Nu men op voorstel en op uitnodiging van de Antillen bijeen komt, zal dit een gerede gelegenheid kunnen zijn, elkaander nog eens recht in de ogen te zien en elkaander zo nodig goedmoedig en in vriendschap de waarheid te zeggen. Wanneer het bericht juist is, dat de voorzitter van de Staten eind deze maand naar huis terugkeert, zal hij zijn collega's uit Nederland en Suriname nog kunnen ontmoeten en ze zal hij in de gelegenheid zijn hen te verklaren, dat hij nog even volledig achter de nieuwe rechtsorde staat als op het ogenblik, dat hij in de plechtige Statenzitting tijdens het bezoek van de Koningin daarvan getuigde.

Deplorabel en lachwekkend

Men krijgt wel eens de indruk, dat bepaalde gebeurtenissen op het gebied van kunst, wetenschap en ontspanning, die voor het gehele volk bedoeld zijn, in feite slechts tot een uitermate klein deel van deze bevolking spreken. Men ontmoet het „volk” als regel niet op de avonden van de Siccusa (om het nog maar eens met de oude naam te noemen), de film-voorstelling van Filmitica en Filmstudiegroep, de Muziekkring of in het Curaçao Museum. Dat gaat allemaal langs het volk heen. Men kan naar de oorzaken daarvan speuren. Wij volstaan ditmaal met het te constateren.

Een soortgelijk iets wordt men gewaar bij het opvolgen der door de Inspectie der Volksgezondheid uitgegeven richtlijnen inzake de bestrijding der polio-besmetting. Daarin wordt gezegd, dat de mensen vaak hun handen moeten wassen, dat zij de privaten met een desinfecterend middel moeten reinigen, en dat zij hun vuilnisbakken moeten dichtdekken.

Deze regels worden gegeven, terwijl iedereen op Curaçao weet, dat hele wijken van Willemstad niet op de waterleiding zijn aangesloten, geen afwatering en geen W.C.'s bezitten, en er niet een vuilnisbak op na houden. Men geeft deze richtlijnen, omdat men nu eenmaal onder de dreiging van een epidemie niet kan zwijgen en er ook op rekent, dat er lieden zullen zijn, die ze zullen nakomen. Maar heeft men zich wel voldoende gerealiseerd, dat honderden en honderden mensen deze belangrijke voorschriften van de medische dienst niet kunnen opvolgen, zelfs als zij het zouden willen? Dit is toch wel een deplorabele en tegelijk lachwekkende toestand.

Want men raadt de mensen aan maatregelen te nemen, waarvan men te voren weet, dat zij ze wegens gebrek aan geëigende middelen onmogelijk kunnen nemen.

Het is even absurd als wanneer men een dwangarbeider zou aanraden iedere ochtend een duik in de zee te nemen en des middags enkele uurtjes te rusten. Of een visser van Banda Abao om een seizoen naar Biarritz te gaan, teneinde zich nadien geheel rijk weer aan zijn taak te kunnen wijden!

In 1955 zijn ruim 10.000 nummerplaten uitgegeven

Willemstad. — Het afgelopen jaar werden er meer dan 10.000 belasting-nummerplaten uitgegeven. Er werden 9680 nummerplaten verstrekt voor particuliere auto's en trucks, 11-platen waren er 127 op de weg en er reden 427 bussen.

Motorfietsen waren er 179 terwijl er het vorig jaar reeds 33 bromfietsen op de weg waren. Er zijn verder 87 nummerborden verstrekt voor motorboten.

De dienstwagens waren 401 in totaal. 30 motorfietsen reden er rond met een D-nummer en men kon 29 D-nummers op motorboten hebben gezien. In totaal waren dit het afgelopen jaar 10.231 nummerplaten voor dienstwagens als particulier.

Sociologische werkgroep gevormd Mej. M. FELHOUN - KRAAL spreekt met Cultuur Centrum Curacao

Willemstad. — Donderdagavond heeft het Cultureel Centrum Curacao in een der zalen van de Wetenschappelijke Bibliotheek een bijeenkomst georganiseerd van hen die geïnteresseerd zijn in sociologische onderzoekingen in de Nederlandse Antillen.

Mej. M. J. L. G. Felhoun Kraal, wetenschappelijk medewerkster aan het Koninklijk Instituut voor de Tropen te Amsterdam en lid van het bestuur van de Wosuna, gaf na een inleiding van de voorzitter van het C.C.C., de heer J. W. Bennebroek Gravenhorst, een uiteenzetting van haar visie op de mogelijkheden om tot een praktische verwezenlijking van de plannen hier te lande te komen.

Zij wees hierbij op de denkbeelden van de Wosuna in dit verband en op de sociologische onderzoekingen welke te Puerto Rico en Jamaica zijn verricht en waaruit voor de Antillen zeker lezing is te trekken.

Op de uiteenzetting van Mej. Kraal volgde een levendige discussie, waarin zowel de verschillende mogelijkheden van het sociologisch onderzoek op de Antillen als de fysische, morfologische, daaraan verbonden, technische en financiële ter sprake kwamen.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De voorzitter nodigde de heren Drs. H. Heijunk, Drs. Raul Römer en Drs. E. de los Santos uit een voorlopige bijeenkomst te vormen.

In een volgende bijeenkomst zullen de verschillende plannen worden besproken.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

De vergadering kwam tot de conclusie, dat de eerste stap om tot praktisch werken te komen dient te zijn het inventariseren van de desiderata op dit terrein.

Kindervoorstelling Asiento weer afgelast

Willemstad. — Wij vernemen, dat de door de medische dienst van de CPIM getroffen voorzorgsmaatregelen met betrekking tot het samenkomen van veel kinderen, waardoor het gevaar voor besmetting groot wordt i.v.m. de voerzende griep-epidemie, enz., nog steeds van kracht is.

Zo vond de wekelijkse kindervoorstelling, welke iedere vrijdagavond in het Asiento-theater wordt gehouden, gisteravond geen doorgang. Ook de kindervoorstelling op Saffisantdorp werd afgelast.

De gymnastieklessen op Julianadorp zijn voor de maand januari ook afgelast.

Geslaagd

Willemstad. — Uit Nederland ontvingen wij het bericht, dat onze stads-genoet de heer L. C. ZUIVERLOON te Amsterdam is geslaagd voor het eerste gedeelte van het Staats Praktijk Diploma. Aan de geslaagde onze gelukwensen.

Journal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade maakte 22 processenverbaal en verleende 5 maal assistentie.

Willemstad. — De straatsdienst maakte 2 Processenverbaal en verleende 3 maal assistentie.

Was nieuwsgierig

Willemstad. — Donderdagochtend werd van de Mobiele Brigade gemeld, dat een onbekende door de sluiters stond te kijken toen de bewoner het raam openmaakte rende de nieuwsgierige onbekende, achterlatend een klein rapje, hard weg.

Aanrijding I

Willemstad. — In het Amerikanen Kamp werd assistentie verleend voor een zieke man, die naar Dr Nassy werd gebracht en vervolgens naar het Hospitaal werd getransporteerd.

Aanrijding II

Willemstad. — Op het kruispunt Granatapfelweg - Domingotweg, verleende E. D. komende van de Domingotweg, geen voorrang aan H. van der H. komende van de Granatapfelweg. Het resultaat was f 3500,- schade.

Assistentie I

Willemstad. — Gistermorgen werd assistentie verleend aan een Tandarts in de Punda, alwaar een dronken Noorse zeeman lastig was en niet weg wilde gaan. Hij werd door de Havenpolitie verwijderd.

Assistentie II

Willemstad. — In een Bar op het Brionplein werd assistentie verleend voor een dronken man genaamd P.H. die haastig was en zijn biertje niet wilde betalen. Hij werd ter ontnuchtering ingesloten.

Assistentie III

Willemstad. — Op het Julianaplein ter hoogte van de Concordiastraat had een aanrijding plaats tussen de personenauto bestuurder door R.S. en de personenauto bestuurder door C.H. C.H. verleende geen voorrang aan R.S. die van Berg Altena richting van Walbeekplein reed. De schade bedraagt f 250,-.

Werd plotseling onwel

Willemstad. — Aan de wachtpost Brionplein werd medegedeeld, dat in een koffiehuis een man onwel was geworden, doordat hij kwam te vallen had hij een gat in zijn hoofd gekregen. Toen de politie arriveerde was de man buiten kennis, hem werd eerste hulp verleend en per ambulance werd hij naar het Hospitaal vervoerd.

Vloog uit de bocht

Willemstad. — Een personenauto bestuurder door A. de C. komende van de Rooseveltweg, nam een te grote bocht waardoor hij door een vuilnisbelt reed en vervolgens in een 3 meter diepe duiker terecht kwam. De bestuurder liep enige schafwondjes op.

Westduitse communisten actief

Bonn. — De Westduitse communistische partij heeft 1700 actieve cellen in ondernemingen in de Westduitse bondsrepubliek, aldus is van de zijde van het federale ministerie voor de hereniging vernomen.

Volgens het ministerie hebben ongeveer 600 bedrijfsbladen in West-Duitsland een gecamoufleerde communistische tendens. De propaganda-activiteit van de Westduitse communisten is volgens het ministerie geconcentreerd op de oud-militairen, de jeugd en culturele kringen onder de burgerij.

„Geschenken” naar Den Haag

's Gravenhage. — De geschenken, die aan het koninklijke paar werden aangeboden tijdens zijn reis naar de Antillen en Suriname, zullen op: in Den Haag worden tentoongesteld in het Paleis Noordeinde van 16 tot 23 januari a.s. De bruto-opbrengst komt geheel ten goede aan sociale en culturele instellingen in Suriname en de Antillen.

De expositie te Amsterdam werd bezocht door 21.240 personen. De opbrengst was f 5468,45.

Prijsvraag voor Antilliaanse muziek

Willemstad. — De Stichting Cultureel Centrum Curacao heeft besloten, ter stimulering van het componeren van Antilliaanse muziek, een muziek-prijsvraag uit te schrijven.

Hier volgen de voorwaarden voor deelname, die voor eenieder openstaat:

De vereisten voor de inzendingen zijn: een wals van minstens drie delen; een dans van minstens twee delen met de gebruikelijke choreïe; een mazurka van minstens drie delen; een tumba van de gebruikelijke vorm van twee delen.

Kenmerkend is dat van elke dansvorm één of meer stukken inzenden.

De in te zenden stukken moeten voor piano geschreven zijn en niet eerder in het openbaar zijn gespeeld.

De inzendingen dienen aangetekend te worden verzonden aan de Stichting Cultureel Centrum Curacao, De Ruyterkade No. 46D Willemstad, Curacao.

Op de enveloppe of omslag dient een motto te worden geplaatst, dus niet de naam van de inzender. De inzender dient een gesloten enveloppe bij te voegen, waarop uitsluitend het motto is vermeld. In deze enveloppe moet hij een mededeling insluiten waarop zijn naam, volledig adres, benevens zijn geboortedatum en geboorteplaats zijn vermeld. Deze enveloppen zullen pas na het toekennen van de prijzen door de jury worden geopend.

Er zullen prijzen worden uitgedeeld voor de best beoordeelde wals, dans, mazurka en tumba.

De uitgedeelde prijzen bedragen: voor een wals f 100,-; voor een dans f 100,-; voor een mazurka f 100,-; voor een tumba f 50,-.

De jury behoudt zich het recht voor aan een en dezelfde inzender meer prijzen toe te kennen en bij onvoldoende de beoordeling geen prijs toe te kennen.

De Stichting Cultureel Centrum Curacao behoudt zich het recht voor, te overleg met de componisten en met in aanmerking van hun eigendomsrechten van de daarvoor in aanmerking komende stukken een bundel te laten maken en/of deze stukken op platen te laten nemen. Op een nader te bepalen dag en plaats zullen de bekroonde stukken voor het publiek ten gehore worden gebracht.

De beoordeling van de in te zenden stukken zal geschieden door een jury van drie deskundigen, die eigen composities kunnen inzenden, doch zelf niet voor een prijs in aanmerking komen. De samenstelling van de jury zal voor de sluitingsdatum van de prijsvraag worden bekend gemaakt.

De termijn van inzending sluit op 16 April 1956.

Nader gewenste toelichting wordt gaarne verstrekt ten kantore van het Cultureel Centrum Curacao, aldus meldt het C.C.C. ons.

Nagelaten inzendingen.

Wij ontvangen deze dagen nog kaarten van J. E. Mauricio N.V. Drukkerij De Curaçose Courant N.V. (met tekening van P. d'Erkelens), het R. K. Zeemanshuis, en E. en G. Martijn.

Alsnog onze hartelijke dank.

WEST-END
Zat. 19.00 & 19.15 uur en Zond. 19.30 & 20.30 uur, „Jupiters Darling”.
Zondag 19.30 uur, „S. Hadoes over Tombstone” en 19.30 uur „Athena”

CINELANDIA
Zat. 19.00 en 21.00 uur en Zond. 20.30 uur, „East of Eden”.
Zond. 19.30 uur „Bowery boys meet the monsters”

ROXY
Zat. 19.00 en 21.00 uur en Zond. 20.30 uur „Stratellie air command”.
Zond. 19.30 uur „Amor en 4 tiempes”.
19.30 uur „De Gelaarsde Kat” en om 19.30 uur „Virgin Queen”

CARIBE
„Canadian Mounties versus Atomic Invaders”; 19.00 uur.
„Purple Plain”; 20.00 uur.
Zondag: „Canadian Mounties vs. Atomic Invaders”; 19.00 uur.
„Starlight Journey”; 20.00 uur.

REX
„Hotel Tropical”; 20.00 uur.
Zond. „Redball Express”; 19.00 uur
20.00 uur „Mambo”.

ROYAL
„Athena”; 20.00 uur.
Zondag: „El Paso Kid”; 19.00 uur.
20.00 uur: „Purple Plain”.

SUFFISANTTHEATER
„Human Jungle”; 20.00 uur.
Zondag: „El Americano”; 20.00 uur.
GOUVERN. GENEESKUNDIGEN
Op 7 — 8 jan. 1956

Stadsdistrict:
Dr. J. E. Loe Sack Sioe, Planterstraat 7, Tel. No 22343.
2de district:
Dr. P. E. Nassy, Klein kwartier 196, Tel. 35048.

VERLOVEN TO BEGRAVEN
Dit weekend is de heer E. M. Naar Gasthuisstraat 18 tel: 23502 bevoegd tot het afgeven van verlof van begraven.

PERSONEEL AFD.
Zaterdag 7 — 14 C. L. H. Jonckheer Hoogstraat, 32 tel. 24080 b.g.g. tel. 2400
WACHTDIENST C.P.N.
Dit weekend heeft de heer A. R. Wijkker de wacht op de Pletterij, tel: 11758.

WAAR HALEN WE BENZINE?
Dit weekend zijn de volgende Gasoline stations geopend:
Servicenter Cas Coraweg,
J. P. Bakhuis Berg Altena,
C Winkel & Zn. Rio Canario
W. H. Winkel Hendrikplein
A. v. d. Mark Cas Chiquito
E. M. de Jong. Mundo Nobo.

Alg. Sur. Ver. J. P. F.

Hierbij delen wij aan de leden mede, dat de kindermiddag en de handwerkenles voorlopig zijn stopgezet en de speeltuin gesloten blijft.

Het Bestuur.

VEDERLANDER, 25 J., representatie voort. sericus werker, in bez. v.d. volg. diploma's Mulo A. en B. Steno en Typen, Engelse- en Duitse Handelscorr. en Middenstandsdip., studierend voor Boekhouden, zag zich gaarne geplaatst in adm. functie of verkoop op Curacao. Van goede get. schriften voorzien. Brieven onder No. 7 Boliin, P.O. Box 1124, Amsterdam, Holland.

Aanklacht tegen Poujade ingediend

Paris. — De volksrepubliek Pierre Schneiter, de voorzitter van de transnationale vergadering, heeft tegen Poujade, de leider van de anti-klassingbeweging, een aanklacht wegens laster ingediend. Schneiter eist symbolische schadevergoeding van franc. De zaak komt op 14 ja nari te Paris voor.

Poujade wordt er van beschuldigd, dat hij Schneiter op verscheidene veriezingsbijeenkomsten heeft belasterd.

Japane kroonprins gaat zich een bruid zoeken

Tokio. — Kroonprins Akihito van Japan is deze dagen 22 jaar geworden. In maart a.s. hoopt hij zijn universiteitsstudie te beëindigen. Inmiddeld oudt de japanse pers zich bezig met de vraag, wie zijn bruid zal worden. Eventueel dus de aanstaande keizerin. Een viertal namen wordt genoemd, waarvan die van de 16-jarig atsoeko Kitesirakawa, een afstammeling van keizer Meiji, voorraad wordt geplaatst. Van de bruid van de kroonprins wordt, volgens een lid van de keizerlijke huishouding verwacht, dat zij „mooi, gezond, verstandig, maar ig en van onbesproken afkomst” is. Het oordeel van de kroonprins ten aanzien van de persoon van zijn levensgezellin komt pas in de derde plaats aan de orde, namelijk nadat door raadgevers een aanbevelingslijst is opgesteld en de regering een uiteindelijke selectie heeft goedgekeurd.

Drie klassen-stelsel bij Zwitserse spoorwegen wordt opgeheven

Bern. — Met ingang van 3 juni zal het stelsel van drie klassen bij de zwitserse spoorwegen worden opgeheven en vervangen door twee klassen; de eerste klasse zal overeenkomen met de huidige tweede, de tweede klasse zal even duur zijn als de huidige derde. De wijziging zal de zwitserse spoorwegen ongeveer 1,5 miljoen frank per jaar kosten.

„CINELANDIA” HEDEN ZATERDAG 7 JANUARI OM OM 7.00 en 9.00 N.M. - ZONDAG 8 OM

8.30 N.M. - MAANDAG 9 OM 7.00 en 9.00 N.M. — Een grootse Super-productie van de Warner Bros. in CINEMASCOPE!

In het Engels met Spaanse tekst. — Verfilmd in WARNERCOLOR!
Een dramatisch filmwerk over de levenswijze van eenvoudige mensen, maar zeer menselijk en ontroerend.

Fis. 2.00 - 1.25. Kinderen geen toegang.

ZONDAG 8 OM 6.30 N.M.

Een oerkomische film met de ben. de van: Leo Gorcey en Huntz Hall in:

„BOWERY BOYS MEET THE MONSTERS” (Spaanse tekst).

Een film die U zal doen schaterlachen van begin tot het eind! Fis. 1.00 - 0.50. — Kind. halve prijs.

„R O X Y” HEDEN ZATERDAG 7 JANUARI OM 7.00 en 9.00 N.M. - ZONDAG 8 OM 8.30 N.M.

Een meesterwerk van de Paramount in het nieuwe systeem van de VISTA VISION op bijzondere wijze vertolkt door: JAMES STEWART - JUNE ALLYSON in:

„STRATEGIC AIR COMMAND”

In het Engels met Spaanse tekst. — Verfilmd in TECHNICOLOR!
Een grootse filmwerk op majestueuze wijze op de screen gebracht! Van de baseballveld ging hij over naar een luchtbasis! Een film die de moeite waard is om te zien!

Fis. 1.50 - 0.90. Om 7.00 n.m. Kinderen halve prijs.

ZONDAG 8 OM 10.30 V.M.

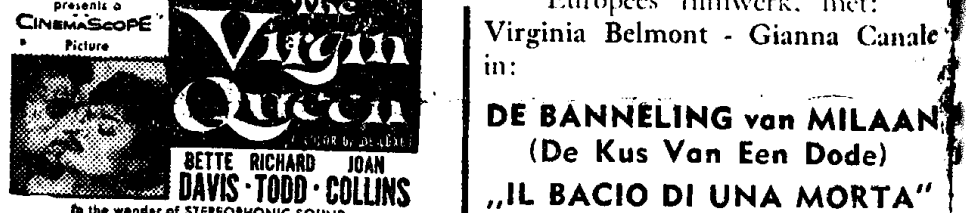
Een pracht Mexicaanse filmwerk met: Arturo de Cordova

Adriana Welter in: „AMOR EN 4 TIEMPES” (Geheel in het Spaans).

Mexico City met zijn contrasten tussen rijkdom en armoë, toneel van vier verschillende liefde's dramas! Fis. 1.50 - 0.90. — Kind. geen toeg.

ZONDAG 8 OM 6.30 N.M.

De grandiose filmwerk van de fox in CINEMASCOPE!

Verfilmd in Technicolor DeLuxe! Fis. 2.00 - 1.25. Kind. halve prijs.

MAANDAG 9 en DINSDAG 10 OM 7.00 en 9.00 N.M.

PREMIERE van een zeer realistisch Europees filmwerk, met: Virginia Belmont - Gianna Canale in:

DE BANNELING van MILAAN (De Kus Van Een Dode)

„IL BACIO DI UNA MORTA” In het Italiaans met Hollandse tekst. Een na-oorlogse Italiaanse film.

St. Gerardus Cursus

ONDER LEIDING VAN P. VAN SPRANG EN J. SMEULDERS

Tegenover de Markt Wilhelminaplein - Boven Boekhandel Salas

GESLAAGD

DIPLOMA TYPEN

(St. Genesis)

JANNIGJE DE JONGH (200 aansl.)

MARTEN ROYER (200 aansl.)

NARGO DE RUWE (130)

IDY HENNIJGEN (130)

ILFRIDA MEMBRE (130)

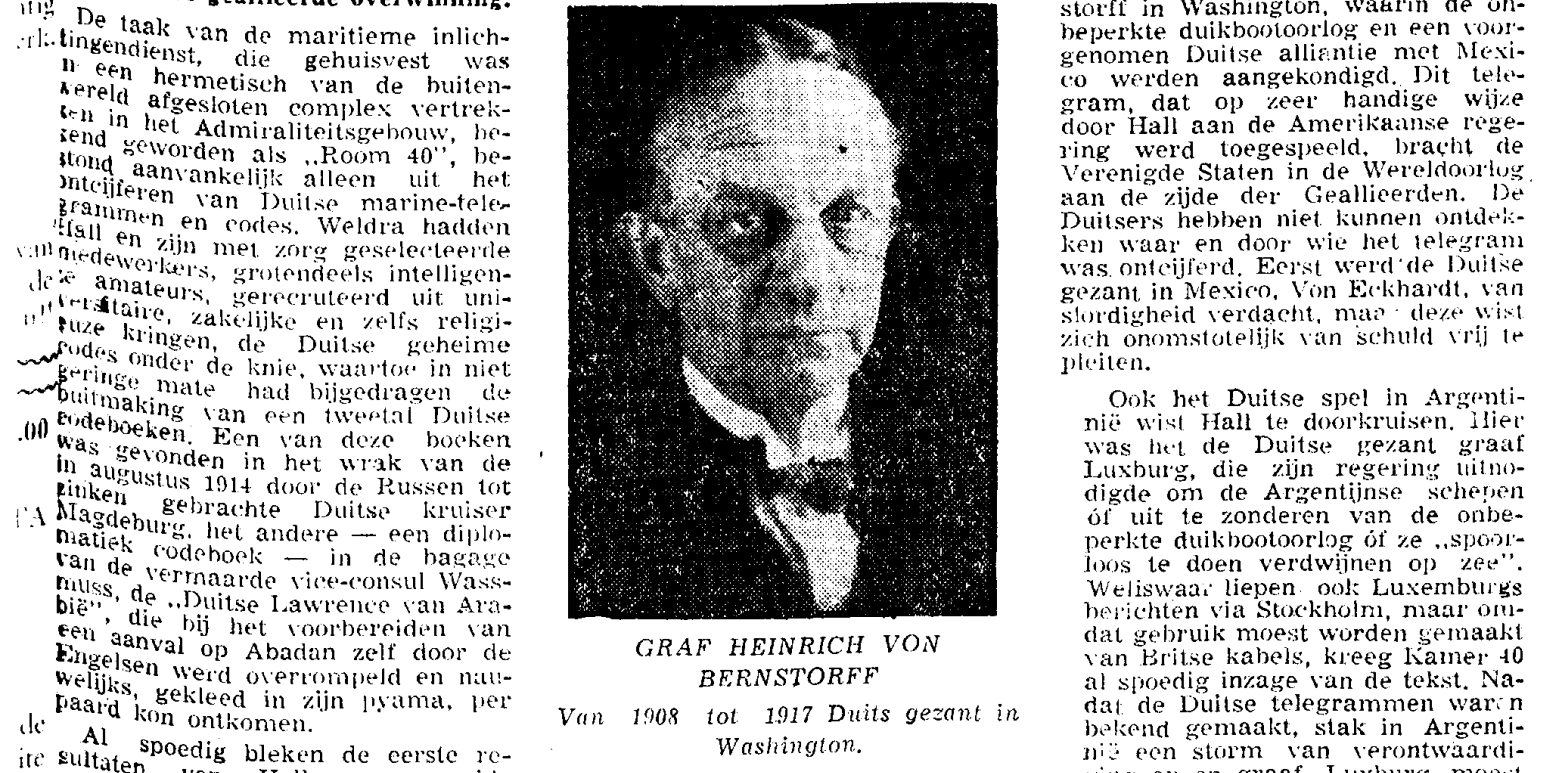
LOTTIE MOI THUK TJONG (130)

De geheime van Kamer 40

LEVEN EN WERK VAN SIR REGINALD HALL

toespelen van valse gegevens aan de Duitsers. In de zomer van 1915 zond hij Guy Loeck met een vervalste Engelse diplomatieke code naar Rotterdam, dat toen een centrum van Duitse spionage was. Loeck, die de rol van de „typische Britse attaché“ met succes opvoerde, loogde in een bekend pro-Duits hotel en liet zich daar de code ontstelen, terwijl hij zelf vanuit het stuwuisje van het hotel trevreden toekoe hoe zijn kamer doorzocht werd.

Naarmate de oorlog voortschreed, werd het werk van Kamer 40 steeds meer perfectieërder.

GRAF HEINRICH VON BERNSTORFF
Van 1908 tot 1917 Duits gezant in Washington.

mer 40 steeds meer perfectieërder. Sedert 1916 begon Hall vooral zijn aandacht op Noord- en Zuid-Amerika te richten, waar de Duitse diplomatie bedenklijke krachten nithaalde. In de Verenigde Staten waren het vooral de militaire attachés Franz von Papen, wiens naam vele jaren later een nog ongunstiger klank zou krijgen, en Franz von Tietzen, die de ondergrondse activiteiten leidde. Ook de Duitse ambassadeur zelf, graaf Bernstorff, ontwikkelde een grote activiteit, hield contact met Perzische nationalisten en Indische revolutionairen, waarvan Berlin enorme sommen te ontketen in Indië, China, Afghanistan en waar niet al. Geen dezer acties leidde echter tot succes. Wel slaagden Duitse agenten er in enige bruggen in Canada en munitionfabrieken in de Verenigde Staten op te blazen. Niet op de laatste plaats door de inlichtingen van admiraal Hall, wist de Britse regering de Amerikaanse te overtuigen van de schadelijkheid van Von Papen, die het land moest verlaten.

In Zuid-Amerika was het vooral de

1) Sir William James: The Eyes of the Navy, London, Methuen 1955.

Vonhoff scoort via het been van de Spartaan Visser het enige Amsterdamse doelpunt (1-0) tegen Amsterdam in de Nederlandse Hoofdklasse-competitie. De stand luidde 2-1 in het voordeel van Sparta.

ARABESKE IN PURPER

door W.H. VAN EEMLANDT

Gérard glimlacte - tegevend en zei peinzend: „Ik zou nooit het denken, dat er in onze zakelijke, harde Helma een dichterlijke geest stak. Zijn beeld is inderdaad heel juist... De Arabeske! Uiterlijk een verwarrende structuur van griffige lijnen en krullen in steeds herhaalde motieven, maar voor hen, die een studie van dat gestylerde schrift hebben gemaakt, vol betekenis in iedere variant.“

Beide mannen wierpen nog een laatste blik op het nu geheel verduisterde uitzicht. Alleen het meer tekende zich nog af als een vage, grauwe vlek, als was het een verstenen vouw in zwart fluweel, omzoomd door her en der uitgestrooide flonkerende diamanten van licht. Zij wendden zich af van het raam. Eugene knipte het elektrische licht in het vertrek aan en Gerard wierp een paar houthakken op het open vuur in de haard. Toen verdreef de jonge man de kamer om zijn huishoudelijke plichten te gaan vervullen en de oudste strekte zich uit in een leren fauteuil bij de haard en zag zonder veel belangstelling een boek in.

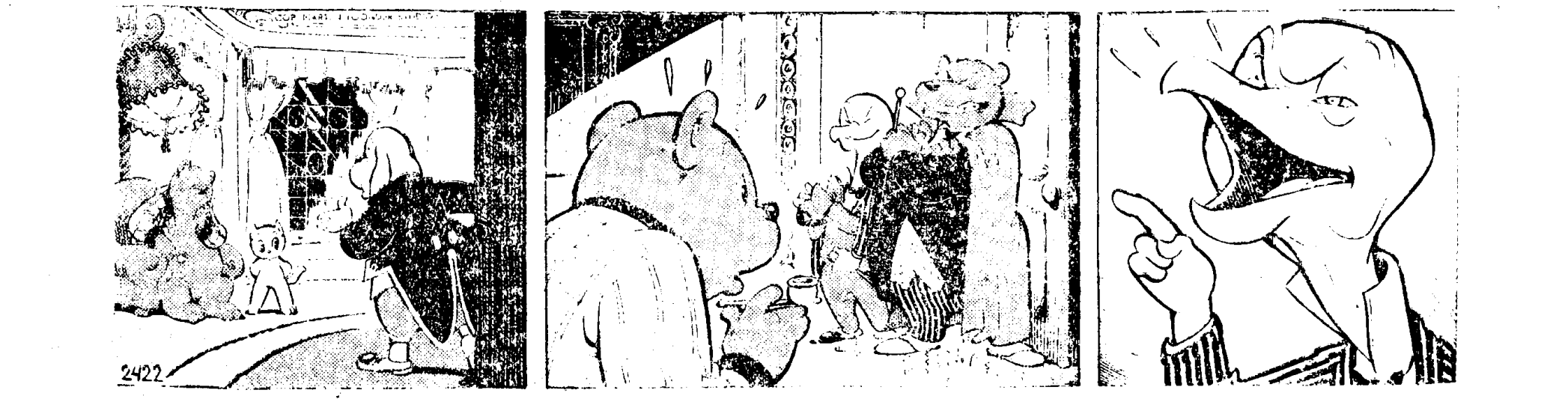
Giulia klopte en stak haar hoofd om de hoek van de kamerdeur.

„Signor Elmistra, signori!“

Beide mannen sprongen uit hun stoelen omhoog en traden met blijde gezichten de bezoeker tegemoet, die Giulia terzijde had geschoven en met uitgestoken handen de kamer binnenkwam.

De gast, gekleed in een ruim, gemakkelijk zittend reïskostuum, was schraal en ongeveer veertig jaar oud. Hij had de frisse, blozende kleur van iemand, die veel aan weer en wind is blootgesteld. Tweed Helma bekeek de wereld van onder als

Ollie Bommel en de Knollenggaard

2422. — Heer Bommel staarde een ogenblik naar de verkoolden stamboom en wendde zich toen tot de bediende.

„Het is prettig je weer te zien“, zei hij. „Laat die boom maar. Joost! Ik ben blij, dat die weg is. Maar hoe komen we naar binnen? Mijn huis is verzegeld en...“

„Ach wat“, zei Tom Poes. „Kom mee, door een van de ramen! De stamboom is weg en de rest zal nu ook wel in orde komen.“

„Die jeugd!“, mompelde heer Ollie hoofdschuddend. „Altijd onbezorgd en lichtzinnig. Alsof het leven een pretje is!“ Maar hij volgde zijn jonge vriend door een opgeschoven raam naar binnen en installeerde zich in een grote stoel om over zijn moeilijkheden na te denken.

Daar kreeg hij echter niet veel tijd voor. Hij zat nog niet, of de trouwe bediende trad na een korte klopp binnen en diende bezoek aan. „Excuseer, heer Olivier“, sprak hij. „Daar is U w oom, de herzog van Bommelerggaard, met zijn raadsman.“

En ja, daar traden de heren reeds binnen, drupend van de regen en met een onaangename uitdrukking op het gelaat.

„Neef!“ riep de herzog uit. „Dat noemt zich mijn neef!“

„Een schande!“ riep de advocaat. „Oplichting in de ergste graad! Maar er is nog recht in dit land!“

„Wah... wat betekent dit?“ vroeg heer Bommel geschokt.

„Vraag je dat nerg?“ bulderde de edelman. „We hebben ontdekt, dat je helemaal geen familie van mij bent!“

„Ik heb de betreffende bewijzen op het bevolkingsregister gevonden!“ voegde de jurist eraan toe. „Een uur geleden! Een Zijne Genade oordeelde de zaak zo ernstig, dat we door het noodweer meteen hierheen zijn gekomen!“

„De zaak is zo rot als een mispel!“ schreeuwde de herzog.

„Ik dacht, dat het alleen maar een zure appel was“, zei heer Bommel flauwtjes.

Boekenvenster

Kazerneroman uit Japan

Bij de Boekery te Baarn in Nederland is een voortreffelijke vertaling verschenen van de Japanse kazerneroman, „Osaka 1945“ geschreven door Hiroshi Noma, een van de meest vooraanstaande naoorlogse Japanse auteurs.

In zeker opzicht valt er overeenkomst te constateren tussen deze Japanse soldatenroman en de Duitse trilogie 08 15 van Kirst. Beide stellen namelijk het militarisme van de dictatuur aan de kaak, zoals dat in het Duitsland van de jaren van (vab) vóór en tijdens de laatste wereldoorlog op mensen machinale ledereppen maakte, die slechts bevelen hadden op te volgen op straffe van door de eerste de beste superior te worden uitgevloekt, desnoods maar meteen te worden doodgeranseld. De geschiedenis gaat ook nog op, waar beide auteurs, Kirst en de Japanner Hiroshi Noma, er gaarne de aandacht op willen vestigen, dat het volk van Duitsland, het volk van Japan nooit zijn eigen geest en lot heeft vereenzelvigd met die van het militarisme, wat naar hen kwam, beweren dat de aandacht op beiden zij beiden nu een positieve bijdrage bedoelen te leveren tot andere gedachten en betere tijden. Maar dan houdt de overeenkomst op, want het Japanse militarisme is een ander dan het Duitse, het is een oosters militairisme, dat, buiten het strikt militaire, een andere geest omdent, gevond door een andere mentaliteit; zoals de Japanner met een andere, een oosterse gesteltenis het onderwerp van zijn roman beschouwt en met een andere techniek, in een andere stijl heeft uitgevraagd, in tegenstelling tot de meer forse, directe „expressieve“ methode van Kirst in 08/15 is die van Hiroshi Noma fijner, suggestiever, meer geraffineerd.

Osaka 1945, waarin de auteur in twee soldaten-figuurfiguren de mentaliteit van het Japanse militarisme met al zijn geestelijke verschikkingen naast en contra het verzet van „des volks“ heeft verpersoonlijkt, mag tot de knap geschreven sfeerromans van de eerste orde worden gerekend, ofschon men zich zou kunnen vragen of (dit werk niet aan (militaire) spanning zou hebben gewonnen, wanneer de schrijver iets bescheidener zou zijn geweest met de gesprekken en wat guiller met actie.

Het boek is intussen dus typisch oosters, het heeft hier en daar een weerga, kleverige atmosfeer, waaraan nigen zal moeten wennen. Mede om het realistisch karakter van deze roman (met zijn talent had de schrijver zonder erg veel moeite en zonder verlies van verbeeldingskracht een paar al te realistische passages wel minder „trouwens“ voorbehouden aan geestelijk volwassenen.

over een „rechtspaar“. Blijkbaar heb je de getuigen, die door de recherche werden gehoord, er heel stellig van overtuigd, dat je tot het zwakke geslacht behoorde. Ik denk dan ook niet, dat de gebroeders de Versigny in Lugano door de politie zullen worden lastig gevallen bij haar pogingen om meneer en mevrouw Duclos te ontdekken...“

„Zouden we het gesprek over ons uitstapje naar Holland niet liever laten rusten tot na tafel, Helmastra?“ Gérard bood zijn bezoeker een signaal aan.

„Vertel ons liever eens wat je denkt over de algemene situatie in Europa. Een zwerwer als jij hoort door zijn vele connecties in een dag méér, dan twee provincialen, die hun berichten uit de gecamouflerde mededelingen van de nieuwsgeschapen moeten distilleren, in een maand!“

Hollander stak zijn sigaret aan en blies na denkend een paar rookwolken uit, voor hij antwoordde.

„Als ik een normaal zakenman was, zou ik je antwoorden: de markt geeft toenemende tekenen van onrust. Als ik een politicus was, zou ik zeggen: we moeten binnen vijf jaar op alles voorbereid zijn. Sprekende als handelaar in militaire geheimen, geef ik jullie de verzekering, dat er een wereldoorlog in de maak is. Houwel jullie maar een oppervlakkig indruk hebben van mijn speciale vak, zal het duidelijk zijn, dat de activiteit van de geheime inlichtingendiensten de beste barometer is voor de waarneming van de diepe depressie, die zich boven de internationale verhoudingen aan het vormen creutbreiden is. Mensen zoals ik, de stormvogels, die zich kliepkelker voelen wanneer de orkanen waaien, lezen die barometer als een open boek. Het begint te borrelen en te koken in de diplomatieke kringen van Europa, Amerika en Azië. Kijk naar Italië met zijn Abyssijnse konflikt, kijk naar Spanje met zijn totalitaire aspiraties, kijk naar Japan, dat zich gereed maakt de klauwen te slaan in Oost-Azië en als je dat allemaal op je gemak hebt bekeken, richt dan met extra aandacht de ogen op Duitsland, dat zich hard aan het trainen is voor een nieuwe wedloop. De loodsmangetjes van de geheime diensten zijn overal in de weer om nieuwe organisaties op te bouwen, nieuwe codes op te stellen. Ze knopen oude relaties weer aan en werven verse recruten. (Wordt vervolgd)

Katholieken zijn verdeeld

Argentinië's liberale democratie gered

(Van een correspondent)

Vele min of meer goed geplaatste politieke waarnemers betwisten, of de kleine paleisrevolutie, waardoor generaal Lonardi van het voorlopige presidentschap van de republiek verwijderd werd ten voordele van generaal Aramburu, tot dusver onder het voorlopig bewind chief van de centrale staf der strijdkrachten, de gezonde en rustige ontwikkeling van Argentinië naar een democratisch bewind ten goede zal komen. De geschapen nieuwe situatie munt bovendien niet uit door overzichtelijkheid, terwijl achter de verandering waarschijnlijk een aantal drijfveren heeft gezeten, die enigszins het daglicht schuwen. Een der grootste innerlijke tegenstrijdigheden van de nieuwe situatie doet zich al direct voor aan de top.

Officieel heeft het gelaat, dat het door Lonardi en zijn intieme medewerkers voorgestaan beleid ten opzichte van „collaborateurs“ van het Peronisme van een

LAAKBARE MILDHEID?

Het is onderzussen een feit, dat de Argentinië's liberale democratie gered is. Het is onderzussen een feit, dat de Argentinië's liberale democratie gered is. Het is onderzussen een feit, dat de Argentinië's liberale democratie gered is.

Twee episodes

Als inleiding tot die redding kunnen voornamelijk twee episodes worden gezien: het eerste een onderhoud dat Rojas had met de nestor van de Argentijnse sociaal-democraten, Alfredo Reyes, thans ambassadeur in Uruguay. Het tweede de in het leven roeping door Rojas van een „Junta politica consultativa“ - een adviserende politieke commissie - van twintig leden, die alle van de Peronisten, vertegenwoordigers van de Peronistische beweging, zoveel als een klein plaatsvervangend parlement met raadgevende bevoegdheid. De oprichting er van had plaats vier dagen vóór Lonardi's val. En zij gaf aan deze val enigszins parlementaire-wettelijke sanctie, door met 13 stemmen zich tegen de benoeming door Lonardi - uit te spreken van de twee nieuwe „katholiek-nationale“ ministers van binnenlandse zaken en van justitie. Zij deed deze uitspraak in een door Rojas bijeengeroepen spoedvergadering, terwijl op de Piazza de Mayo een op niet meer dan vijftienend man geschatte „menigte“ tegen Lonardi's bewind betogde met leuzen als: „weg met de nazi's“ en „we willen geen chupacabras“ (kaarsenlikkers).

Soortgelijk tafereel speelde zich af.

Herderlijk schrijven

Bij dit alles biedt het katholieke kamp een beeld van grote verdeeldheid. Er zijn bijv. twee christen-democratische groepen, die elkaar als verraders beschouwen. De ene is de oude van voor Peron daterende „partido cristiano-democratico“, naar het heet geïnspireerd door de beginselen van de Franse katholieke wijsgeer Maritain. Deze stemde in genoemde politieke junta met de zelfde oude partijen samen tegen Lonardi. De twee stemmen voor Lonardi waren afkomstig van de zich noemende „Union Federal de Christians-democratas“, een nieuwe vooral uit jongere katholieke elementen gerecreerde formatie. Er zal wellicht gelegenheid zijn op het aspect „de Argentijnse katholieke en de nieuwe politiek“ binnenkort terug te komen. Voor het moment zij nog slechts vermeld, dat het Argentijnse episcopaat een herderlijk schrijven heeft uitgevaardigd, waarin zij opkomt voor het vanzelfsprekend recht der katholieke burgers om zich in eigen formaties te organiseren. Maar tevens verklaart het episcopaat, dat de Kerk zelf als zolang zich buiten en boven alle politiek houdt.

Daktuin op London Airport

De nieuwe Terminal-gebouwen van London Airport bezitten onder meer een daktuin. Hier ziet men deze nieuwigheid, met op de achtergrond de verkeersstoren.

De letterkundige en de politieke journalist Mauriacs steun aan Mendès-France De „gerechtigheid” boven het bijzonder onderwijs gesteld

Politieke uitstapjes in de wereld van het heden

Francis Mauriac geniet als letterkundige algemene achting. Slechts de bekende jongeren in de letteren vinden hem een verouderd verschijnsel. Maar Mauriac verlaat steeds meer het terrein van de letteren om naar het politieke journalist in het staatkundige leven van zijn tijd evenzeer een eigen plaats te verwerven. Zodra Mauriac zich op de politiek stelt verdwijnt op slag de algemene achting, die men voor hem heeft. Het zijn dan niet de jongeren, die Mauriac de rug toekeren, maar de ouderen! Mauriac heeft als politicus de rol van Péguy, die toen hij Parijs verliet voor het front in 1917, aan Bourgeois schreef: „Ik leef in de verrukking Parijs met zuivere herten verlaten te hebben”. Mauriac wil in de politiek de profeet zijn van de leer der „onbezodelde handen”.

PIERRE MENDÈS-FRANCE

Zoals Péguy de dennen achter zich liet toeslaan, omdat hij niets wilde horen van het spel der compromissen in de politiek, maar voor alles de rechtlijnige opvatting van zijn jeugd trouw wilde blijven en daardoor de belangrijke rol ging spelen het geweten van een generatie te zijn, zo wil ook Mauriac aan de heldere glans van zijn jeugddoel trouw blijven en de gewetensvolle folk zijn om het vernieuwde bewustzijn van de katholieke en maatschappelijke aangelegenheid. Maar nu Péguy groot maakte en gezag verloor, werkt bij Mauriac omgekeerd. Péguy verloor de onafhankelijke houding van de rechtvaardigheid en vervulde het drombeeld van de universele wereld van godheid, waarin geen deel meer zou zijn omdat iedereen tot de laatste man toe, de uitval van Péguy tegen de politiek waren die van een dichter en dromer, die de realiteit van vandaag verloorde, omdat hij in de poëzie van morgen schouwde. Mauriac mist dit dichterlijke vermoeden en blijft beperkt in zijn politieke uitstapjes tot de wereld van vandaag. Wie zich uitsprekt over de realiteit van vandaag is gedwongen tot een keuze. Met de zedelijke moed, die wij van Mauriac steeds meer kennen in de problematiek van het Noord-Afrikaanse drama heeft hij ook nu, in de heilige strijd tussen de troenten in Frankrijk, gekozen. Dat is zijn goed recht. Als katholiek heeft hij in de Franse verhoudingen volle vrijheid van politieke keuze. Daarvoor kan niemand hem lastig vallen.

Maar Mauriac zou zich zelf niet zijn als hij niet aan zijn daden en beslissingen een universele betekenis gaf. tenslotte is het een groot verschil of je als gewoon individu een politieke richting kiest dan wel als vermaard katholiek romanschrijver, lid van de Franse Academie en daardoor redelijk onsterfelijk. In het laatste geval zou de politieke keuze er ene voor de wereld kunnen zijn. In dit volle bewustzijn van zijn onsterfelijkheid heeft Mauriac weer eens geprobeerd op te treden in de rol van Kerkvader. De vorige keer heeft hij te weinig succes gehad met zijn wereldpublicatie van persoonlijke opvattingen inzake de wijziging van de Vaticaanse Diplomatie ten aanzien van Frankrijk en nog meer toen hij als zijn persoonlijke mening aan een Amerikaans tijdschrift liet weten, dat hij, Mauriac, bewaaren had tegen de keuze van een Amerikaan als Paus.

Mauriac heeft dus nu weer een kerkvaderlijke uitspraak verricht. Van de „revolutionaire tribune af, die het dagblad van Mendès-France, Express, heeft Mauriac de Franse katho-

lieken geleerd en onderwezen, dat er voor Frankrijk en voor het heil van de Franse katholieken nog maar één oplossing, of beter nog slechts één Messias is, n.l. Mendès-France. De katholieken zijn wel vrij in hun politieke keuze, zo redeneert hij, maar zij zijn niet vrij ten overstaan van de liefde en de gerechtigheid. Daar men deze beide christelijke deugden slechts bij links vindt, is de katholieke derhalve krachtens zijn geloof verplicht naar links te zwerven! De sociaal-economische linksheid in hetzelfde artikel verwarrend met de ideologische — en daar ligt de kapitaal politieke denktout van Mauriac, van wie een Fransman onlangs in het openbaar zei, dat hij schrijft als Pascal, maar op politiek gebied denkt als een kruiswaggen (door Pascal uitgevonden) — komt Mauriac tot de gevolgtrekking: een zo grote zaak als de gerechtigheid mogen we niet af laten hangen van een „controverse autour de l'école”.

Daar nu volgens Mauriac Mendès-France een „messias” is, die „hoewel ook overtuigd atheïst, dit toch niet doen zal, is er dus voor de katholieken bij de a.s. verkiezingen maar één mogelijkheid: stem Mendès-France en steunt het republikeinse front van radicaal en socialist.

„La Croix” antwoordt

Het ligt voor de hand, dat deze opvatting van Mauriac, die door zijn sociaal-socialistische vrienden op de eerste bladzijde van de krant met vette letters werd aangeprezen als zijnde van uiterst belang voor een open en eerlijke verkiezingsstrijd, nogal wat beroering heeft gewekt. Het dagblad „La Croix” noemt deze geste van Mauriac een „controversie van het religieuze ten profite van de politiek. Het vermeldt, dat de door Mauriac geciteerde tekst van een bisschoppelijk woord het commentaar is van een journalist hetgeen Mauriac later heeft toegegeven en stelt tenslotte de vraag of de gerechtigheid in de schoolkwestie geen rol speelt.

De „Organisation van ouders van leerlingen van het bijzonder onderwijs” heeft Mauriac in een communiqué de vraag gesteld of hij dan het gehele schoolvraagstuk en zijn geestelijke achtergrond vergeten was. „Nen,” antwoordt Mauriac, „maar het republikeinse front zal dit vraagstuk goed oplossen, ook al heeft Mendès-France in het openbaar verklaard, dat hij de beginsel van de secularisatie van het „Comité d'Action Laïque” aanvaardt. Het grootste deel van dit antwoordartikel heeft Mauriac overigens aan de M.R.P., met name hoop hij, dat het land verlost zal worden van de katholieke volksrepublieken, die naam dragen: Letourneau, Coste-Florent en Bidault, Minister Teitgen, voorzitter van de M.R.P., wordt afzonderlijk genoemd „à faire honneur”. Hij wordt uitgenodigd wel te willen weten over het failliet van de partij en over haar ontrouw aan de beginselen, die sinds 1830 door Lamennais en Ladouaie zijn verkondigd.

De geestelijke leiding van de Kerk in Frankrijk mengt zich niet in deze kwestie, maar stelt zich op het standpunt, dat de term katholiek niet mag misbruikt worden in de verkiezingsstrijd, dat het de plicht van de katholiek is te stemmen en dat hij niet vrij is zijn stem uit te brengen op kandidaten, die zich openlijk uitgesproken hebben als vijanden van kerk en godsdienst.

In een der laatste nummers van Témoignage Chrétien antwoordt de

bekende Jezuit, pater Daniélou, op een over deze controverse door een lezer gestelde vraag: „Maar een katholiek links stemmen? Geen enkel katholiek mag onverschillig zijn voor de schoolkwestie, daar deze de toekomst van het geloofsleven raakt, dat ons boven alles gaat. Het gaat hier, volgens pater Daniélou, meer om een feit, dan om een beginsel. Er zijn nu eenmaal talrijke gezinnen, die het vrije onderwijs wensen en daar heeft elke democraat, ook een niet-katholieke, in een democratisch bestel rekening mee te houden. Maar, zegt hij, dit is niet de enige verplichting van de kerk. Ook op het sociaal en internationaal vlak liggen bindende christelijke beginselen. De vraag, die zich de christen in de praktijk dus stelt is of de Kamer-kandidaat waarborgen verschaft in al deze opzichten tegelijk. Is dat niet het geval dan zal een keuze gemaakt moeten worden. Het Evangelie schrijft niet voor „en déplaie à Mauriac” op het republikeinse front te stemmen.

Met een voorbeeld uit de praktijk dit verduidelijkt, schrijft pater Daniélou: Een voorstander van het bijzonder onderwijs, die op ander gebied reactionair is kan evenmin een beroep doen op de stemmen der christenen als een kandidaat, die tegen het bijzonder onderwijs, maar een politiek van gerechtigheid nastreeft op het sociale vlak, aldus pater Daniélou.

Wanneer deze kwesties zo'n belangrijke rol spelen in de Franse verkiezingsstrijd kan dit niet anders dan als een verheugend verschijnsel gezien worden. De bezorgdheid, die voor velen hieruit spreekt, vindt zijn grondslag in de oprechte houding van de overtuigde katholieke leek te midden van de zwelgen van de tijdelijke structuren de onafhankelijkheid en de transcendentie van de kerk te bewaren. Elk welken christen, die de geschiedenis van zijn land kent, is bevreesd, dat de huidige zogenaamde zuiveringspogingen van mensen van het type van Mendès-France, voor wiens verdiensten zij overigens niet blind zijn, slechts leiden kan tot een terugkeer van de oude klerikale en antikerikale blokken.

De M.R.P.

Gedurende 10 jaar heeft de partij van de katholieke volksrepublieken, de M.R.P., gestreden voor een eigen plaats van de katholieken in het Franse politieke leven. De poging van de leiding van de M.R.P. deze politieke formatie los te maken uit de rechte groeperingen, waarbij zij op sociaal, economisch en menig ander gebied niet thuis hoort, is helaas mislukt. Tegen wil en dank is de M.R.P. naar rechts gedreven, naar sociaal-politieke idealen ten

Dit enorme „grafheuvel” van oude gastoeelstenen is een gevolg van het feit, dat bij New York een gasfabriek is toe overging aardgas aan haar verbruikers te leveren. Op kosten van de fabriek kreeg ieder een nieuw gastoeel — nu ruil voor het oude.

FRANÇOIS MAURIAU

dele offerend om dieper liggende ideologische te kunnen redden. De schrijver hebben scherp ingezien, zoner bij hun Belgische vrienden in de leer te gaan, dat het bijzonder onderwijs niet slechts van belang is voor de toekomst van de Kerk, maar omgewild en onrechtvaardig ook voor de M.R.P. Tegelijkertijd hebben zij de staatskerk in Frankrijk, hun ideologische broedplaats, als de appel van hun oog verdedigd, wijl ook voor hen ideologische hogere belangen op het spel stonden.

Mauriac zag dit in 1945 iets duidelijker dan nu, toen hij zijn vriend Guicheno over de schoolkwestie te lijf ging met de woorden: „Merkwaardig is dat hij dit doet in naam van de gerechtigheid. Hoewel hij het in de grond van de zaak op de Kerk gemunt heeft, kan hij zich geen andere wetgeving voorstellen, die de vrije schoolinstellingen spaart. Met opzet schuif ik de redenen terzijde die ik als katholiek heb om het bijzonder onderwijs te verdedigen. Ik houd het bij dit redelijke standpunt, dat er verschillende soorten gesten zijn, die men verschillend de soorten van school en lering moet kunnen aanbieden”.

Het is een gemakkelijker kunstje van één en dezelfde schrijver tegenstrijdige uitspraken aan te halen. Degeen die het doet ontken daarmede de waarde van voortschrijdende ontwikkeling van het denken. Wie niet nadenkt verandert nooit van gedachte! Ik heb het in dit geval willen doen om de ontwikkeling van Mauriac sinds hij politiek schrijver is aan te geven. Zijn pluralisme van weleer schijnt plaats gemaakt te hebben voor een averechts monisme in de vorm van een modern-rosig klerikalisme, dat predikt een katholiek is niet vrij in zijn politieke keuze, maar hij is verplicht links te gaan.

Vertaald werk van Nederlandse dichters In Amerikaans tijdschrift

In het pas verschenen 8e nummer van „New World Writing”, een der in pocketboek-formaat verschijnende Amerikaanse literaire periodieken die veel opgang maken, zijn vertaalde gedichten opgenomen van negen Nederlandse dichters.

„New World Writing” heeft al eerder aandacht gevraagd voor buitenlandse dichters. In de 8e aflevering is nu voor het eerst Nederland aan bod gekomen. De gedichten zijn vertaald door Hans Koningsberger, een Nederlandse publicist die sedert 1951 in New York woont.

De negen dichters zijn: M. Nijhoff, Manuel van Loggen, Henrik de Vries, Vasalis, Gerrit Achterberg, Adriaan Morrien, Guillaume van der Graft, Luciebert, Hans Loeferen.

Koningsberger merkt in zijn inleiding op over de Nederlandse letterkunde: „... behalve in de lijvige bestellers komen geen tulpen, klompen, windmolens of andere attributen van „The Dutch scene” voor. Jammer genoeg is het Nederlands voor het grootste deel van de wereld een geheime taal, alleen de bestellers worden in het Engels vertaald.

Händel's twaalf Concerti Grossi, Op. 6

door BOYD NEEL ORKEST

Toen de medicus en amateurdirigent, Boyd Neel na talloze audities, waarop tientallen jonge musici hem hadden voorgespeeld, zijn strijkorkest had samengesteld, was het erop of eronder. Er was voldoende geld om een beperkt aantal maanden te kunnen repeteren, maar het zou alles van het eerste concert afhangen. Werd dat een succes, wel, dan ging men verder. Werd het een „flop”, dan moest het ensemble ontbonden worden, de spelers, waarvan de leeftijd der meesten in de buurt van de 20 jaar lag, zouden een orkestbaantje zoeken of hun studie voortzetten, en de dirigent zou terugtreden uit het vak muziek en weer een werkkler worden in het Engels vertaald.

Men moet de toewijding, de begaafd

heid en de team-spirit bij de entusiastische leden van het Boyd Neel Orkest in de eerste jaren hebben gadeslagen, om te begrijpen dat deze onderneming, hoe hachelijk ook, niet mislukte kon. Het eerste optreden was een succes, het publiek was enthousiast, de recensies zeer gunstig en wereld stond voor het jonge ensemble open. En al de volgende dag was er twee grammofoonmaatschappijen aan de telefoon. Decca werd gekozen uit dit eerste contract is een respectabele reeks opnamen voortgezet. Het Boyd Neel Orkest bestond nog steeds, al heeft de dirigent inmiddels naar Canada verplaatst, dat de strijkers gewoonlijk onder zijn leiding musiceren, al brengt 'ere vermelding van het ensemble oprichter in herinnering.

Het was een van de eerste werken van Boyd Neel om de Concerti Grossi van Händel op de plaat vast te leggen met dankbaarheid herinneren effecten van die serie, die in 1951 begon te verschijnen, en die met telmatigheid vorderde op weg naar volledigheid der 12 Concerti Grossi opus 6.

Successievelijk werden die oude toeren-platen ook weer ingetrokken maar nu is op een driedrielangspullen. Decca LXT 5041/43 (33) reeks in een complete vertolking van Boyd Neel en zijn strijkorkest verkrijgbaar. Men kan uit deze 12 werken een vrij volledige indruk krijgen van de grootheid van Händel, ook zou men van zijn oratoria, zijn operen en andere composities niets kennen ongeveer zoals men zich een beeld van Beethovens persoonlijkheid kan vormen uit niets anders dan pianosonates.

Händel schreef zijn opus 6, althans van de 12 concerten, binnen één maand. (In de twee overige gebruikte vroeger gecomponeerde muziek). In verband met korte periode, tussen eind van september en de laatste van oktober 1739, was zijn vindingkracht op zijn sterkst. Hij schijnt werken voor zijn eigen genoegen hebben neergeschreven, want al den enkele binnen enkele weken het ontstaan in oratoriumuitvoeringen gespeeld, hij bezat voldoende muziek in reserve om aan de behoeften instrumentale tussenspielen te kunnen voldoen.

Boyd Neel en zijn voortreffelijke strijkers, met de knappe Thurston aan het clavecimbel, vertegenwoordigen hier de nobele allure, de kracht en spontaneiteit van een Engelse uitvoeringstraditie in de bere elegantie van een zuivere kamermusiekstil.

(Disco-Discussies N.V. Phonof)

Muziek van twee Hongaren

Bij de Deutsche Grammophon Gesellschaft verscheen op 18233 LPM een opname van Hongaarse muziek, vertegenwoordigd door haar beide voornaamste exponenten, Béla Bartók en Zoltán Kodály. Beide mannen was de reproductie in handen van het uitmuntende Rias Symphonie Orkest van Berlijn onder Leventhe Fricsay's leiding. De eerste maal voor het Derde pianoconcert van Bartók, gespeeld door Monique Haas, en aan de Keerzijde een onverstaanbaar bekoorlijke Rias János-suite van Kodály, die de laatste weken door verschillende orkesten uitvoeringen in ons land weer vele luisteraars voor zich gewonnen heeft.

Hary János is een nationale figuur in Hongarije, een savor en fantast, een sprookjespreker zou men hem ook kunnen noemen, die voortgeeft allerlei wonderlijke dingen in de grote wereld te hebben meegemaakt en daarvan steeds kleurrijker wordende verhalen vertelt aan de dorpsgenoten thuis. Dat heeft Kodály aanleiding gegeven tot een reeks genre-musiekjes, niet zelden met een sterke inslag van volksmuziek, altijd van een onweerstaanbare geestigheid, zo puntig en vaak geschreven en kleurrijk geïnstrumenteerd, dat zij, naast wat Ravel en Bizet op dit gebied hebben gepresteerd, gesteld mogen worden, al blijft dan bij Kodály het Hongaarse klankidool overheersen.

DISCOPHILIE

Dergelijke muziek staat en valt op de plaat met de kwaliteiten van de recording, en daarmee heeft nu Decca indien dat mogelijk is, haar zeer hoge kwaliteitsmiddelen nog weer overtroffen. Er is zelden een zo dicht de natuur benaderend klankbeeld uit een grammofoonplaat gekomen.

Grote lof valt in dit opzicht ook toe aan de andere zijde van de plaat, waarop Bartók's Derde pianoconcert is vastgelegd. Ook hier zijn de klankverhoudingen in de gecompliceerde orkestoppartij ideaal te noemen en is het totale klankbeeld verrassend duidelijk uit de standaardplaat een opname van gemaakt hebben, maken zo'n eerste deel hooger van ritmiek en bijtender van klank, terwijl hun tempi strikt volgens de aanwijzingen van de componist zijn, hetgeen nooit te vlug is, maar ook nooit excessief langzaam. Deze opname nu is meer naar het virtuoze getrokken, sneller of langzamer en gladder van klank. Het stuk wordt er wellicht gemakkelijker door en het voortop er zijn grote muziekale kwaliteiten des te indrukwekkender bij. Voor de finale is een stuk specimenziek geworden, dat de befaamde finale van Ravel's pianoconcert door rijkdom van gedachte en doorvoetheid van structuur bij overrompende robuuste levensvreugde in de schaduw stelt. De hele plaat is, zoals men ziet, een kostelijke aanwinst voor onze kennis van de Hongaarse muziek.

Kort nadat Decca Händel's Concerti grossi, op. 6, gespeeld door Boyd Neel's strijkorkest, in een complete lezing heeft gepubliceerd, verschijnen thans ook de 12 Concerti grossi op. 6 op de plaat, eveneens in uitvoeringen door Boyd Neel. Deze twaalf werken staan op drie afzonderlijk verkrijgbare L.P.'s (LXT 5041/42/43). Is opus 3 nog een verzameling van stukken van een jong meester, opus 6 openbaart Händel's kunst in haar volle rijkheid, zeer breed, zeer doorvocht, krachtig en van eindeloze variëteit. Het is onbegrijpelijk, dat deze stukken niet zeer geregeld op de programma's van de orkestenconcerten voorkomen. Ze zijn dan nu temminste voor de liefhebbers op de plaat volledig bereikbaar in de best denkbare vertolking.

Een zeer aanbevelenswaardige opname voor Schubertbewonderaars heeft D.G.G. geleverd met 18221 LPM, waarvoor de Berliner Philharmonie onder Igor Markewitsch de Derde en Vierde symfonie gespeeld heeft met al de kracht van het muzikale elan, waarover het fankeuze orkest beschikt, wanneer het wordt bespeeld door een dirigent van Markewitsch rang.

Naar mijn smaak zijn juist deze jonge symfonieën van Schubert de beste van zijn orkestrale oeuvre. Ze paron de verrukkelijke melodieuze inventie van hun maker aan de gescoortheid van uitdrukking en de elegante, geestrijke vorm, die Schubert nog van Mozart had en via hem ook wel van het Italiaanse rococo. Het is mij nooit duidelijk geworden, waarom de commentatoren Schubert's symfonieën altijd weer in de schaduw van Beethoven's zijn stelen. Schubert gaat eigenlijk geheel buiten hem om het eerste deel van de „Unvollendete” misschien nog

Ongekende sneeuwval op IJsland

Reykjavik. — In geen 20 jaar is er op IJsland zoveel sneeuw gevallen als dezer dagen. Op sommige plaatsen ligt de sneeuw ter hoogte van een huis van 2 etages. 2 personen zijn in de sneeuwstorm omgekomen. Alle wegen zijn door sneeuw versperd.

Tussen neus en lippen

„Inspectie” Toen een dezer dagen een rechtbank te Accra in zijn zitting was, opende zich plotseling een pakkend spel van de rechtzaal en stortte een tweede rechter, niemand minder dan de opperrechter van de Goudkust, Sir Mark Wilson, de zaal in. Hij viel de officier van justitie in de meest leetlijke zin van het woord in de schoot. Sir Mark inspecteerde de nieuwe ventilatie in het vertrek boven de rechtszaal. Wonder boven wonder kreeg de opperrechter slechts enkele minuten later de schrammen. Een paar gen later leidde hij weer een rechtszitting.

Rumba-in-rood Gerhart Eisler, de croeger Oostduitse propagandist, die op het ogenblik voortvluchtig is voor de Amerikaanse justitie, heeft gezegd, dat Oostduitse communistische functionarissen de rumba dienen te leren. Tijdens een discussie met de communistische jeugd in Potsdam in Oost-Duitsland zei Eisler dat rumba en samba geoorloofd zijn op feesten, zolang ze op een fatsoenlijke manier worden gedanst. Het wordt aldus, dat de ambtenaren rumba leren, dansen, dan kunnen zij zien, dat het fatsoenlijk gedaan kan worden”, voegde hij er aan toe. Deze opmerkingen sprak hij uit naar aanleiding van een klacht, dat communistische functionarissen een jongeman hadden weggevoerd, omdat deze de rumba had gedanst.

Eisler, wiens antwoorden door het communistische jeugdblad „Jonge Wereld” werden overgenomen, zei verder nog dat de communistische jeugd er niet op moet wachten, dat nieuwe progressieve dansen worden uitgevonden.

Ontroerd wezen In Monmignies (België) is een 12-jarige moeder hertrouwd met haar 32-jarige dochter die zij tijdens de eerste wereldoorlog voor de oprukkende Duitse legers uitvluchtte. De moeder, de weduwe Hortense Crasman, en haar nu ge-trouwd dochter, mevrouw Esther Mares,

hoortplaats Monmignies, zij dacht omgekomen te zijn, haar moeder destijds het bombardement, het leven was gevaarlijk, hoevel deze jaren op slechts enkele dagen leedens, maar zij stond even over de Franse grens woonde.

Sneer Twee agenten van een drukke straat in North Hollywood (Californië) een auto met een bijzonder jeugdig doende bestuurder, nauwelijks boven de twintig, die een stuurwiel kon vangen. De knaap had een moeilijke en ongemakkelijke opvang te maken en de agenten stapten op of af en hoe hij aan de kwam. De chauffeur, een jonge man, vertelde dat hij de auto twee andere jongens gekocht. Zij waren tien dollars, zo zei de jongen, maar hij zei dat ik een dollar) cents heb voordoende zij: „Kunt 'm hebben 'm naar? ” Op aan van de jongen resterde de politie knippen, die erin dacht worden een groot aantal auto's te zijn.

ERIC DE NOORMAN: De gebroken pijl

15. Als Eric omkijkt, ziet hij dat de bediende, die hij daarnet ondervraagd heeft, hem geboogd heeft en hem nu geheimzinnig wenkt. De Noorman blijft staan en voortdurend schichtig omkijkend nadert de man hem.

„Het is niet waar, Heer, wat heer Agir U verteld heeft!” fluistert hij, gejaagd, terwijl hij een angstige blik over zijn schouder werpt.

„Heer Agir zei, dat hij en zijn broer goede vrienden waren, maar in werkelijkheid gaat er geen dag voorbij, dat zij geen ruzie hebben! Meer dan eens hebben zij samen gevochten en wanneer wij niet tussenbeide gekomen waren, zouden er allang verschrikkelijke dingen gebeurd zijn!”

Nu de man eenmaal aan het spreken is, komt er geen eind aan zijn woorden. Hier heeft hij in prachtige gelegenheid om zijn hart uit te storten en de Noorman hoort hem belangstellend aan.

Uit het relaas van de man blijkt, dat er op de burcht een gedrukte stemming heerst tengevolge van de eeuwige ruzies tussen Horic en Agir.

De enige die zich er niets van aantrekt is Horic, die een vrolijk levenlijke schijnt te leiden en zich te buiten gaat aan de grootste uitspattingen.

Terwijl Eric de bediende, zonder dat deze het merkt, handig uithoort, schijnt Wolf genoeg van al dat gepraat te krijgen. Snuffelend verdwijnt hij in de richting van het binnenplein.

Eric heeft er niets van gemerkt. Aandachtig luistert hij, terwijl de bediende met een blik van haat en minachting in de ogen, vertelt van de schandalen van Horic.

Doch plotseling worden de beide mannen opgeschrikt door een woedend geroep en een luid geknalt, dat Eric onmiddellijk herkent. Dat moet Wolf zijn.

